

mod spirituspåvirkede knallertførere efter § 52, stk. 2, idet politiet i praksis kun lader udtage blodprøve af spirituspåvirkede knallertførere i særlige tilfælde, f. eks. når der kan blive tale om frihedsstraf.

Til nr. 69 og 112.

Forslagene bygger på flertalsindstillingen i færdselskommissionens betænkning, hvorefter den nedre promillegrænse bør fastsættes til 0,5 promille. Om begrundelsen herfor kan henvises til den nævnte betænkning, navnlig side 49-52. Det kan endvidere nævnes, at en undersøgelse foretaget af den tyske professor Spann viser, at en motorvognsfører ved en promille på 0,5 forårsager $2\frac{1}{2}$ gang flere færdselsuheld med dødelig udgang end i ædru tilstand. Ved en promille på 0,8 er tallet 4 gange større. En grænse på 0,5 promille svarer endvidere til, hvad der er gældende eller foreslået i alle de øvrige nordiske lande. Ændringsforslaget vil således indebære, at der kommer til at gælde ensartede regler i alle de nævnte lande på dette praktisk meget vigtige område.

Mindretallet finder intet grundlag for, at der nu foretages lempelser i den gældende ordning med hensyn til straf og frakendelse af førerretten i anledning af spirituskørsel. Der bør derfor efter mindretallets opfattelse ikke kunne anvendes bødestraf ved promiller over 1,2. Reaktionen bør i sådanne tilfælde fortsat være frihedsstraf og ubetinget frakendelse af førerretten, og der bør endvidere fortsat anvendes ubetinget frakendelse af førerretten i området mellem 0,80 og 1,20 promille. Mindretallet kan under ingen omstændigheder medvirke til, at grænsen mellem bøde og frihedsstraf fastsættes ved en så høj promille som 1,5, og der er da heller ikke i andre europæiske lande, med hvilke vi kan sammenligne os, fastsat tilnærmelsesvis så høje grænser for anvendelsen af frihedsstraf.

Endelig bemærkes, at mindretallet lægger vægt på den skærpelse af sanktionerne i tilfælde, hvor føreren har forårsaget alvorligere færdselsulykke, som omtales i bemærkningerne til de af ministeren stillede ændringsforslag.

Til nr. 70.

Udåndingsprøve bør alene kunne forlanges, når der er begrundet mistanke om spirituspåvirkethed.

Til nr. 71.

Stk. 1 svarer til forslaget § 52, stk. 1, med den ændring, at reglerne om cyklister er flyttet til stk. 2.

I stk. 2 samles lovforslagets regler om førere af cykel, hest og hestekøretøj i én bestemmelse, og lovforslagets krav om, at også disse trafikanter skal kunne føre køretøjet eller hesten „på fuldt betryggende måde“ ændres i overensstemmelse med straffelovrådets forslag til „på betryggende måde“.

I overensstemmelse med straffelovrådets forslag ændres også *i stk. 3 og 4* ordene „på fuldt betryggende måde“ til „på betryggende måde“. Bestemmelserne svarer i øvrigt til de tilsvarende regler i forslaget, dog at affattelsen af stk. 3 er bragt i overensstemmelse med formuleringen af den tilsvarende regel i den gældende færdselslov og i straffelovrådets lovudkast.

Til nr. 73.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er det et vigtigt led i de foreslåede ændringer, at der sker en forøgelse af opdagelsesrisikoen for personer, som gør sig skyldige i spiritus- eller promillekørsel. Det foreslås derfor *i stk. 1*, at give politiet en almindelig adgang til at kræve, at føreren af et køretøj eller en rytter foretager udåndingsprøve. Nærmere bestemmelser om fremgangsmåden og den teknik m. v., der skal anvendes ved udåndingsprøverne, vil blive fastsat af justitsministeren i medfør af *stk. 3*. Personer, som nægter at medvirke til udåndingsprøven, kan efter forslaget ikke straffes, men kan i medfør af *stk. 2* fremstilles til udtagelse af blod- og urinprøve.

Nærmere bestemmelser om politiets fremstilling af personer til udtagelse af blod- og urinprøve vil blive fastsat i medfør af *stk. 3*. Det er ikke hensigten at give politiet adgang til at lade andre personer end medicinalpersonale, der er uddannet hertil, foretage selve prøveudtagningen.

Reglen i *stk. 2, 3. pkt.*, tager navnlig sigte på sager om meget alvorlige personskader.

Til nr. 74.

Reglen i den gældende færdselslovs § 18, stk. 3, hvorefter justitsministeren kan tillade, at kørekort til langsomtkørende invalidekøretøjer udstedes til en person, der er